

Відтоді, як жив на землі й творив подвиги святитель Миколай, минуло 17-ть століть. Незважаючи на час, що розділяє нас, він, як і раніше, для всіх живий. Він чує всі прохання людські й даною йому від Бога благодаттю не лише виконує їх, але й випереджає.

Цей святий допомагає людям на суші й на морі, у в'язницях і лікарнях. Він допомагає кожній родині й кожній людині, яка просить його допомоги. Він допомагає Церкві й суспільству.

Святитель Миколай - один із небагатьох святих Церкви Христової, якого вшановують не лише православні люди, але й всі християни і навіть нехристияни. Це дуже показово, оскільки до порожнього колодязя за водою ніхто не піде. Кожен із нас хоча б раз у житті звертався за допомогою до святителя Миколая й отримував її. Про це свідчить велика кількість храмів на честь святителя Миколая на теренах нашої землі. Саме ім'я - Миколай - одне з найбільш поширених у нашому народі. Це свідчить про бажання батьків мати святителя Миколая небесним покровителем для своїх синів.

Одним із перших храмів, побудованих рівноапостольною княгинею Ольгою у Києві, була

Свято-Миколаївська церква. Її спорудили над могилою князя Аскольда - першого руського князя-християнина, якого у хрещенні звали Миколаєм.

Київ зберіг згадку про дивовижне врятування святителем немовляти, який потонув у Дніпрі. Великий чудотворець, почувши скорботні молитви батьків, вночі вийняв хлопчика з води, оживив його і поклав на хорах храму Святої Софії перед своїм чудотворним образом. Тут вранці й знайшли врятовану дитину щасливі батьки.

В особі святителя Миколая ми маємо заступника перед престолом Божим, помічника, лікаря, визволителя й розрадника.

Про святителя Миколая можна сказати словами святого апостола Павла: «Усе можу в Ісусі Христі, Котрий мене зміцнює». Святий Миколай жив не для себе, але для людей, відтак - для Господа. Він завжди був із хворими і знедоленими, з тими, хто плакав і побивався.

Житіє святителя Миколая рясніє багатьма прикладами допомоги людям, один із яких особливо тішить серце. У місті Патри жив чоловік, який мав трьох доньок. Збанкрутівши, він вирішив, аби не померти з голоду, торгувати своїми дітьми. Дізнавшись про це, святитель Миколай вночі, таємно, дав три вузлики золота, позбавивши тим самим родину від гріховного падіння, а безприданниці змогли щасливо вийти заміж. Подібні приклади, що їх ми зустрічаємо у житії, переконують нас у тому, що життя святителя Миколая було переповнено справами любові й милосердя.

Цей святий мав чисте серце, наповнене любов'ю до людей, і смиренний дух. Проте у захисті Істини святитель Миколай був ревним воїном. У 325 році святитель брав участь у Першому Вселенському Соборі у Нікеї, де було прийнято Символ Віри.

Сама Істина явила нам святителя Миколая взірцем віри та лагідності. Своїм смиренням він досягнув висоти, своєю убогістю - багатства.

Святитель Миколай мирно відійшов ко Господу в другій половині IV століття. Його святі мощі почивають сьогодні в італійському місті Барі, де вже протягом багатьох століть виточають цілюще миро, від якого й сьогодні багато людей отримують зцілення.

Віруючі вшановують святого і приходять до нього з молитвою. Святитель Миколай завжди був з нашим народом, він постійно присутній серед нас і допомагає нам у справі спасіння, він завжди поспішає на допомогу до тих, хто його кличе. Він молить Бога про всіх людей, щоб Господь освятив нас істиною Своєю, аби за його прикладом ми ввійшли в радість Господа Нашого.

Володимир

Митрополит Київський і всієї України,

Предстоятель Української Православної Церкви